

Wiadomości Gospodarcze

Nr. 3 W Krakowie 25 Lutego 1919. Roczniak IV.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie za podaniem źródła.

W razie nieotrzymania numeru należy reklamować na poczcie. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej

Treść Nr. 3. Rejestracja koron w Polsce. — Wywóz towarów zagranicę. — Wniosek o utworzenie komunikacji pocztowej między Krakowem a Wiedniem. — Opinie Izby w sprawach handlowych. — Zgłaszanie strat wojennych. — Zabezpieczenie austriackich pożyczek wojennych — Zakaz przywozu tkanin papierowych do Polski. — Zakaz wywozu kruszcu w monetach, sztabach i wyrobach. — Dodatki krajowe do prężstwowch podatków na potrzeby Galicji w r. 1919. — Przedkładanie statutów Spółek akcyjnych. — **Unormowanie obrotu:** Obrót skórami. — Obrót materiałami tekstylnymi. — Obrót kośmi. — Obrót i ceny spirytusu. — **Sprawy handlowe i rękodzielnicze:** Ceny maksymalne sody krystalicznej, amoniakalnej i żrącej. — Ceny proszku mydlanego i mydła koalinowego. — Ceny maksymalne węgla i dostawy węgla. — Ceny maksymalne kwasu siarkowego. — Subwencye dla rękodzielników zdemobilizowanych. — Agencja warszawskiego Banku dla handlu i przemysłu w Białej Podlaskiej. — **Zmiany w rejestrze handlowym.**

OD REDAKCYI.

Wobec bardzo znacznego podrożenia kosztów wydawnictwa i wzmagających się trudności nabycia papieru, pojawiać się będą „Wiadomości gospodarcze” w odstępach nie jak dotąd tygodniowych, lecz z reguły co dwa tygodnie.

Instytucye, korporacje oraz kupcy, rękodzielnicy i przemysłowcy okręgu Izby otrzymują „Wiadomości gospodarcze” za ustnem lub pisemnem zgłoszeniem w biurze Izby handlowej i przem. w Krakowie, ul. Długa 1. Tel. Nr. 2318.

Rejestracja koron w Polsce.

Wspólnie z Komitetem banków i instytucji finansowych przedłożyła Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie ministerstwu skarbu w Warszawie szczegółowy projekt, dotyczący rejestracji koron na obszarach polskich.

Wywóz towarów zagranicę.

Na wezwanie Ministerstwa przemysłu i handlu w Warszawie zestawiała Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie wykaz przedsiębiorstw przemysłowych i firm handlowych, osiadłych w tut. okręgu, które w okresie przedwojennym zajmowały się wywozem towarów:

- a) do państw bałkańskich,
- b) do Szwecyi,
- c) do Holandyi,
- d) do Szwajcaryi.

W wykazach tych należałoby jeszcze skutecznie zmiany, wywołane w stosunkach osobistych firm w czasie trwania wypadków wojennych. Po-

nadto wynikną pewne przesunięcia wskutek zmiennej sytuacji politycznej i gospodarczej.

Bardzo znacznego wywozu z obszarów Śląska Cieszyńskiego nie uwzględniła Izba w powyższych wykazach, raz z powodu braku dat, następnie z powodu nierozstrzygnięcia zasadniczej kwestyi przynależności tych obszarów do Państwa Polskiego.

Dla objaśnienia materiału adresowego dodała Izba następujące uwagi:

I. Wywóz.

a) Państwa bałkańskie:

Główną dziedziną eksportu na Bałkan były u nas zawsze wyroby wełniane przemysłu tekstylnego w okręgu białskim,

Fabryki w Białej urządzone były na wyrób t. zw. sukien wschodnich (orientalische Tuche), t. j. gładkich materiałów wełnianych dla celów odzieżowych ludności bałkańskiej, sukien damskich, sukna bilardowego, sukien wojskowych, materiałów na liberye, dalej aksamitów i pluszów wełnianych, pasmanteryi, wełny sztucznej, naśladownictwa baranka perskiego (Krimmer) itd.

Ta gałąź przemysłu nie jest chwilowo jeszcze urządzoną na podjęcie stosunków wywozowych, jakkolwiek pewne gatunki tkanin nadawałyby się na wywóz do obszarów bałkańskich.

Znaczną trudnością przedstawiają dalej obecne stosunki komunikacyjne i brak uregulowania kwestyi walut.

Drugą wielką grupę eksportu bałkańskiego stanowiły u nas meble gięte i wyroby koszykarskie. Ten dział zdolny jest do natychmiastowego podjęcia wywozu, gdyż zarówno w meblach giętych, jak i w koszykach dysponuje kraj pewnymi zapasami względnie rozporządza

surowcami i materiałami niezbędnymi do wyrobu.

Również tutki cygaretowe, bibułki cygaretowe, nafta i przetwory naftowe, biel cynkowa w końcu cynk metaliczny mogłyby wyjść w krótkim czasie, o ile znowu warunki transportu kolejowego, przewozu przez obszary obcych państw, dalej sprawa waluty będą uregulowane w sposób umożliwiający prowadzenie interesów.

Szereg artykułów wywozowych z okresu pokojowego, wysyłanych w mniejszych partjach, nadawałyby się wnet do eksportu, o ile chodzi o warunki naszej produkcji. Należą tu farby artystyczne, pasty do czyszczenia skór i metali, kartki widokowe, niektóre wyroby galanteryjne, metalowe oraz chemiczne, ewentualnie też likiery i wódki.

b) Szwecya:

Co się tyczy wywozu do Szwecji zauważyć należy, iż stosunki wymienne pomiędzy Galicyą a państwami skandynawskimi nie były zbyt ożywione. Z okręgu Izby wychodziły do Szwecji główniejsze artykuły eksportowe produkcji galicyjskiej, jak nafta, smary, parafina, benzyna, gazolina, dalej meble gięte, wyroby koszykarskie, tkaniny wełniane, w końcu tutki i bibułki cygaretowe oraz papier.

Poza tem obejmował wywóz biel cynkową, szczotki i pendzle, niektóre wyroby modne i galanteryjne, jak rękawiczki niciane, torby ceratowe, wyroby celulooidowe itd.

Dość poważne kwoty stanowiły w naszym eksporcie suzione żołądki cielejące, służące do przeróbki na podpuszczkę (hymozynę, Laab). Ten artykuł ostatni bywa już obecnie wywożony do Szwecji i przedstawia wcale korzystne szanse dalszego eksportu.

Przeszkodę stanowią obecnie trudności przewozowe przez Niemcy, jakoteż niewyjaśniona sytuacja walutowa.

c) Holandya:

Stosunki wywozowe między Galicyą a Holandya były przed wojną mniej ożywione. Pomijając meble gięte, które rozchodziły się z Polski niemal po całej kuli ziemskiej, dalej niewielkie ilości sukna białskiego i pewnych specjalnych produktów naftowych oraz papieru cygareтового i bibulek, stanowiło drzewo główny przedmiot wywozu z Galicyi do Holandyi.

W rachubę wchodziły tu lepsze gatunki drzew użytkowych do celów budowlanych i wyrobu okrętów, dalej specjalnie drzewo masztowe, drzewo rezonansowe, używane przy wyrobie instrumentów muzycznych, w końcu drzewo kopalniczne.

Ten dział eksportu miałby obecnie szanse wiel-

kiej żywotności, jakkolwiek liczyć się należy z olbrzymim zapotrzebowaniem wewnątrz kraju.

Przy należytem ułożeniu planu gospodarczego wypadnie jednak, zdaniem Izby, z konieczności przcznaczyć pewne ilości drzewa na wywóz, a wówczas Holandya zarówno ze względu na możność dostarczenia ważnych artykułów spożywczych i surowców jak i ze względu na stosunki walutowe, nadawałaby się w znacznej mierze do podjęcia stosunków handlowych z Polską.

d) Szwajcarya:

Eksport zachodniej Galicyi do Szwajcaryi obejmował wymienione już kilkakrotnie specyficzne artykuły wywozowe naszego kraju, a więc ropę, naftę, oleje gazowe, parafinę, wazelinę, meble gięte, tutki i bibułki, biel cynkową, wyroby koszykarskie, materiały tkackie przemysłu wełnianego w okręgu białskim, wyroby masarskie, niektóre towary żelazne itd.

Obroty pomiędzy Galicyą a Szwajcaryą nie były znaczne, zwłaszcza w kierunku wywozowym.

II. Przechodząc do kwestyi importu zauważa Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie, iż wobec niebywałego wyczerpania zapasów towarowych w kraju i silnego popytu za wszystkimi niemal produktami zagranicznymi trudno dać odpowiedź na pytanie, które właśnie towary nadawałyby się do przywozu i jakie firmy byłyby gotowe podjąć się tego importu.

Dokładnej statystyki przywozu do Galicyi nigdy nie prowadzono.

Obszary państw bałkańskich chwilowo mniej wchodzi w rachubę dla przywozu towarów do Polski.

Upłynie jeszcze wiele czasu zanim dysponować będziemy bezpiecznymi drogami handlowymi na Bałkan, czy to na lądzie, czy na morzu, nadto są nam obecne stosunki tych państw, jakoteż warunki konkurencyjne na ich targach zupełnie nieznane.

Z Bałkanu sprowadzać możemy przedewszystkiem surowiec tytoniowy, produkowany w wielkich ilościach w Bułgarii. Dalej wchodzi tu w rachubę oliwa, owoce południowe, wełna i t. d. Artykuły te znalazłyby oczywiście zbyt w Polsce, a firmy importowe podać możemy Wysokiemu Ministerstwu każdego czasu.

Na wymianę masowych płodów spożywczych jak nierogacizny, owiec, owoców strączkowych itp. liczyć — zdaniem naszym — nie można, gdyż produkcya w tych działach nie jest po wojnie znaczną, a państwa bliżej położone ubiegają nas z natury rzeczy przy wymianie tego rodzaju artykułów.

Kwestyi tych nie można rozważyć bez ustalenia ogólnego planu gospodarczego, który z pewnością nie da się pogodzić z nieograniczonym importem takich artykułów, jak n. p. owoce południowe, t. j.

pomarańcze, cytryny, figi, daktyle, chleb świętojański, rodzynki itd.

Z drugiej strony wymaga pewnego ujęcia i uregulowania zamierzony import surowców przemysłowych n. p. tłuszczów lub wełny, który winien być celowo ujęty i przeprowadzony pod kontrolą rządu przez odpowiednie syndykaty przywozowe pod publicznym nadzorem.

Szwecya dostarczyć nam może pewnych ilości papieru, zapalek, niektórych maszyn n. p. młeczarskich, stali, rud żelaznych itp.

Przywóz z Szwajcaryi mógłby poza artykułami spożywczymi, jak czekolada, mleko skondensowane, ryż i t. d. obejmować tkaniny płócienne, gotową bieliznę, obuwie, części składowe zegarków, maszyn, samochody ciężarowe, wyroby skórzane itd.

Odnośnie do Holandyi zauważa Izba, iż po przewycięzeniu trudności przewozu przez Niemcy, przedstawia państwo to doniosłe źródło zaopatrzenia w tak ważne towary spożywcze, jak śledzie, sprowadzane przed wojną masowo do kraju, jak tłuszcze jadalne i techniczne, płody kolonialne, zwłaszcza tytoń, margarynę, dalej wszelkie niemal wyroby przemysłowe, importowane do Holandyi z za morza.

Oczywiście, iż warunkiem dogodnym importu będzie uprzednie podjęcie wywozu do Holandyi i uzyskanie waluty eksportowej w tym kraju.

Izba handlowa i przemysłowa wystosowała w końcu do Ministerjum prośbę, aby o ile dysponuje oryginalnymi sprawozdaniami polskich zastępstw zagranicznych świeższej daty, udzieliło je tych materiałów, celem skierowania na właściwą drogę licznie zgłaszających się interesentów handlowych i przemysłowych.

Departamentowi Stanu w Warszawie przesała Izba zestawienie przedsiębiorstw tut. okręgu, które przed wojną wywoziły z Galicji zachodniej towary do Belgii, wraz z następującymi uwagami:

I. Sytuacja eksportowa odnośnie do artykułów wywożonych z okręgu Izby do Belgii przedstawia się w danym momencie jak następuje:

Ropa i przetwory naftowe, jak nafta świetlna, benzyna, oleje ciężkie, średnie i lekkie, olej niebieski, asfalt, parafina i świece są obecnie gospodarowane przez Departament naftowy Komisji Rządzącej w Krakowie i stanowią przedmiot eksportu w ruchu kompensacyjnym z Austryją niemiecką, Czechami, Węgrami, Szwajcaryą, państwami skandynawskimi itd.

Ponieważ produkcja nasza ograniczona jest na razie do Galicji zachodniej i nie może chwilowo korzystać z Borysławia i Tustanowic, dysponujemy nieznacznie ilościami tych artykułów.

Czy i o ile te towary znalazłyby zbyt w Belgii,

trudno nam wobec braku bezpośrednich wiadomości stamtąd osądzić.

Meble gięte i wyroby koszykarskie mogłyby w pewnych ilościach stanowić także przedmiot wywozu.

Wyroby wełniane przemysłu białskiego nie są chwilowo zdadne na eksport, mogłyby jednak wkrótce stanowić przedmiot interesów kompensacyjnych.

Papier cygaretowy stałby do dyspozycji dla ewentualnego wywozu.

II. Znaczenie obrotów handlowych między Belgią a Galicją zachodnią nie było nigdy wielkie. Z braku szczegółowych wiadomości statystycznych nie możemy osądzić czy i w jakiej mierze inne dzielnice Polski brały udział w tych stosunkach handlowych.

III. Izba handlowa i przemysłowa nie może w obecnej sytuacji odpowiedzieć na zapytanie, jakim jest zapotrzebowanie maszyn, półsurowców i surowców, któreby się nadawały dla przywozu z Belgii do Polski.

Od pięciu blisko lat nie otrzymujemy stamtąd informacji handlowych, gdyż wiadomości z okresu okupacji niemieckiej absolutnie nie odzwierciedlają prawdziwego stanu rzeczy i przykrojone były na miarę potrzeb niemieckich.

Wiadomo nam tylko, iż produkcja szkła taflowego utrzymaną została mimo wypadków wojennych, a towar ten bardzo jest Polsce na czas najbliższy potrzebnym.

Poza wymienionymi artykułami eksportowymi mogłyby zdaniem Izby wyjść do Belgii pewne ilości drzewa głównie kopalnianego, o ile należycie ułożony plan gospodarczy umożliwi wywóz tego surowca.

Wniosek o utworzenie komunikacji pocztowej między Krakowem a Wiedniem.

Na ręce Prezydium Rady ministrów w Warszawie wysłała Izba wniosek, w którym przyłącza się w zupełności do wspólnego memoriału krakowskich banków i zakładów finansowych i popiera najgoręcej prośbę o utworzenie komunikacji pocztowej dla przewozu korespondencji bankowych oraz walorów pomiędzy Krakowem a Wiedniem, na czas trwania przeszkód w ruchu.

Ze swego stanowiska przedłożyła Izba Prezydium Rady ministrów prośbę o rozszerzenie stworzyć się mającej komunikacji pocztowej z Wiedniem także na korespondencję kupiecką i przemysłową.

Handel i przemysł Galicji zachodniej, związany wskutek stosunków przedwojennych rozlicznymi węzłami z Wiedniem, jako dawnym centrum ży-

cia gospodarczego monarchii, odczuwa nader przykro obecną przerwę w komunikacji.

Z tego powodu uważa Izba umożliwienie przesyłek listowych z Krakowa do Wiednia za nader pożądane i oświadczyła gotowość podjęcia się zbierania tych przesyłek dla celów dalszej wysyłki.

Opinie Izby w sprawach handlowych.

Jeden z Sądów okręgu zwrócił się do Izby z zapytaniem, czy istnieje zwyczajowe prawo handlowe tej treści, że jeśli kupiec sprzedaje drugiemu kupcowi towar za natychmiastową zapłatą ceny kupna, winien jest na żądanie odbiorcy wystawić mu rachunek i przez jaki okres czasu obowiązkiem ten istnieje, dalej, czy istnieje takie prawo zwyczajowe handlowe tylko odnośnie do sprzedaży, w których przy odebraniu towaru nie zapłacono w całości ceny kupna, tylko częściowo.

Przeprowadzone przez Izbę dochodzenia nie wydały jednolitych wyników. Większość zapytanych przez Izbę organizacyi kupieckich wyraziła zapatrywanie, iż nie istnieje wcale zwyczajowe prawo handlowe, wedle którego kupiec sprzedając drugiemu kupcowi towar za natychmiastową zapłatą ceny kupna, winien jest następnie na żądanie odbiorcy wystawić mu rachunek.

Z reguły bowiem kupiec, któremu towar natychmiast przy odbiorze zapłacono, kwoty tej nie ksiązkuje, lecz wlicza do targu dziennego.

Wedle dochodzeń Izby istnieje natomiast zwyczaj handlowy, wedle którego sprzedający w wypadkach sprzedaży, w których przy odebraniu towaru nie zapłacono ceny kupna w całości, tylko częściowo, wystawia kupującemu rachunek.

Tranzakcyje takie muszą bowiem być przeprowadzone przez księgi handlowe.

W innym wypadku udzieliła Izba informacji, iż stare gazety, kupione jako papier do pakowania mogą zawierać 10—15% broszur, jeżeli te broszury co do formatu odpowiadają formatowi gazet, albowiem tylko w tym wypadku mogą być użyte do opakowania.

Na zapytanie wystosowane do Izby z kół interesentów, ile przyjmuje się na tarę worków przy sprzedaży nasion, wyjaśniła Izba, iż zwyczajnie odlicza się na tarę worków 1 kg. na 100 kg. koniczyń, względnie 50 kg. traw.

Zgłaszanie strat wojennych.

Ministerstwo przemysłu i handlu podaje w „Monitorze polskim“ z 7. lutego b. r. do wiadomości interesowanych, co następuje:

Straty wojenne, poniesione przez zakłady przemysłowe przed dniem 1. stycznia 1919, winny być zgłoszone do dnia 1. marca 1919 r. w celu zare-

jestrowania do Komisji szacunkowej przemysłowej głównej w Warszawie, ul. Chmielna 2, działającej z upoważnienia i pod nadzorem Ministerstwa przemysłu i handlu.

Zgłoszeniu i rejestracyi podlegają następujące straty:

a) wszelkie szkody powstałe z tytułu działań wojennych, gdy sprawca ich jest niewiadomy, jak również te, których sprawca jest wiadomy;

b) wszelkie straty spowodowane przymusową ewakuacją, rekwizycjami, zakupami przymusowymi, konfiskatami, pieniężnymi poborami i podatkami pobieranymi przez strony walczące wbrew konwencji haskiej;

c) wszelkie straty, wynikłe z tytułu likwidacyi czynnego życia fabryki z chwilą, gdy praca w fabryce została przerwana na skutek bezpośrednich wypadków wojennych lub odnośnych zarządzeń stron walczących;

d) straty wynikające z tytułu zajęcia zakładu przemysłowego przez władze wojskowe dla celów eksploatacyi lub kwaterunków;

e) wszelkie straty, wynikające z tytułu istnienia b. okupacyi (niemieckiej lub austriackiej), jakoto wszelkie kaucyje, kary i t. p. pobory pieniężne, rachunki nie opłacone przez władze okupacyjne cywilne i wojskowe, należności za dostawy władz okupacyjnych, niezrealizowane opłaty, wynikające z kontraktów i umów, zawieranych z władzami okupacyjnymi i t. p.

f) w końcu straty powstałe z powodu istnienia zarządów przymusowych.

Rejestracya strat wojennych prowadzona będzie wyłącznie na koszt poszkodowanych według następującej taryfy:

dla strat wynoszących:	opłata za rejestracyę:
do 12.500 Rb.	: K 81.60
od 1000 Rb. nie mniej jednak jak	K 40.—
12.500—25.000	K 1.020.—
25.000—50.000	K 48.80
	od 1000 Rb.
50.000—100.000	K 2.040.—
powyżej 100.000	K 20.40
	od 1000 Rb.

Opłata za rejestracyę pobierana jest z góry. Ostateczne rozrachunki dokonywane są na podstawie teższej taryfy w zależności od sumy strat stwierdzonych przy wydawaniu duplikatów orzeczenia. W ten sposób nadpłacona suma podlega zwrotowi, bądź też przy ustaleniu większej straty następuje odpowiednia dopłata.

Ministerstwo przemysłu i handlu zaznacza, iż stosownie do art. 2 i 3 konwencji haskiej, obowiązującej mocarstwa, które prowadzą obecną wojnę, sprawa indemnizacyi strat wojennych może być załatwiona tylko w drodze układu między państwowego, wobec czego poszkodowani, którzy strat swoich nie zgłaszają do zarejestrowania,

tem samem pozbawia się opieki państwowej nad swoimi interesami.

Zabezpieczenie austriackich pożyczek wojennych.

Celem zebrania materiału dla jak najrychlejszego zorientowania się w przedmiocie ewentualnego zabezpieczenia interesów tut. obywateli posiadających austriackie pożyczki wojenne, przy ostatecznym zlikwidowaniu stosunków z byłym państwem austriackim zarządził Wydział skarbowy Komisji Rządzącej w porozumieniu z Biurem prac kongresowych w Warszawie rozporządzeniem z 17. stycznia b. r. spis wszystkich posiadanych przez tut. obywateli i wszystkie instytucje austriackich pożyczek wojennych I—VIII.

Spis ten należy bezzwłocznie sporządzić według przepisanych formularzy, za pośrednictwem tutejszokrajowych banków, kas oszczędności i towarzystw zaliczkowych, wyznaczonych do tego przez komisarzy powiatowych P. K. L. Przesłane formularze dla każdej z ośmiu austriackich pożyczek wojennych zawierają z osobna następujące dane:

- a) Imię i nazwisko posiadacza,
- b) miejsce zamieszkania,
- c) datę subskrypcyi, względnie kupna,
- d) miejsce subskrypcyi, względnie kupna,
- e) wyjaśnienie, czy pożyczka znajduje się w posiadaniu subskrybenta (nabywcy) czy też w depozycie czy też lombardzie,
- f) do jakiego czasu wypłacono kupony.

Komisarzom powiatowym P. K. L. przysługuje prawo powołania do przeprowadzenia tej rejestracji także innych instytucji finansowych prócz wyżej wymienionych np. kas raffaisenowskich (z pominięciem jednak pozakrajowych) i w tym celu może on podzielić swój powiat według własnego uznania na odpowiednie okręgi rejestracyjne.

W mieście Krakowie ustanowiono jako miejsca rejestracyjne następujące instytucje, względnie ich filie: Bank krajowy, Bank przemysłowy, Bank hipoteczny, Bank gal. dla handlu i przemysłu, Filię Banku austro-węg., Pow. Kasę oszczędności m. Krakowa i Spółkę fakturową.

Zakaz przywozu tkanin papierowych do Polski.

W odpowiedzi na memoryał wniesiony przez Izbę handlową i przemysłową wspólnie z Radą Narodową ks. Cieszyńskiego do ministerstwa handlu i przemysłu w Warszawie w sprawie wydania zakazu przywozu do Polski tkanin papierowych, zaawiadomił Izbę Wydział Polityki przemysłowej Mi-

nisterstwa handlu i przemysłu, iż w najbliższej przyszłości będzie wydany przez rząd polski dekret w sprawie przywozu i wywozu towarów z granic Rzeczypospolitej Polskiej. Niezależnie od tego nadmienił Wydział, że wychodząc z założenia, iż tkaniny papierowe i wyroby z nich na ogół nie przyjęły się w Królestwie, że odzież z przędzy papierowej jest bardzo nietrwała i o ile jest nabywaną, to wyłącznie prawie przez ludność ubogą, przyczem popyt na towary jest bardzo nieznaczny, tudzież że produkcje fabryk w Królestwie Kongresowem, wyrabiających tkaniny papierowe i wyroby z nich wystarczą nam całkowicie na pokrycie potrzeb rynku wewnętrznego, — Ministerstwo handlu i przemysłu nie będzie udzielać pozwolenia na przywóz tkanin papierowych i wyrobów z nich do Polski.

Zakaz wywozu kruszców w monetach, sztabach i wyrobach.

Dekretem ministeryalnym z 4. lutego b. r. zabroniono wywozu z Polski złota i srebra w każdej formie, jako to w monetach i wyrobach wszelkiego rodzaju.

Podróźni przejeżdżający granicę mają prawo przewieźć oprócz ślubnej obrączki jeden zegarek i nie więcej niż dwa pierścionki, służące im do własnego użytku.

Przekroczenie niniejszego zakazu pociąga konfiskatę wywozonych przedmiotów oraz karę pieniężną do wysokości ich dziesięciokrotnej wartości targowej, prócz tego karę więzienia do jednego roku.

Dodatki krajowe do państwowych podatków na potrzeby Galicji w r. 1919.

Rozporządzeniem ministeryalnym z 4. lutego b. r. został Wydział Krajowy Galicji i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskim upoważnionym do pobierania na pokrycie potrzeb Galicji w r. 1919 dodatków krajowych do państwowych podatków w czasie od 1. stycznia 1919 do 31. grudnia 1919 według następującej skali:

a) po 72 h. od każdej korony całej przypisanej należności w Państwowym podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowo-klasowym i w 5% podatku od domów wolnych od podatku czynszowego;

b) po 78 h. od każdej korony całej przypisanej należności w państwowych podatkach bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z 25. października Dz. u. p. Nr. 220 z wyjątkiem podatku dochodowego, unormowanego ustawą z 25. stycznia 1914 Dz. u. p. Nr. 13.

Przedkładanie statutów Spółek akcyjnych.

Rozporządzeniem z 20. lutego b. r. zarządziło Ministerstwo przemysłu i handlu, iż spółki akcyjne, prócz kredytowych i asekuracyjnych, działające lub mające swą siedzibę na terytorium b. zaborów rosyjskiego i austriackiego, winny do dnia 25. marca 1919 r. złożyć w Wydziale prawnym Ministerstwa przemysłu i handlu (Warszawa, ul. Zgoda 1. 10.) swe statuty wraz z dowodami ich zatwierdzenia oraz sprawozdania za lata 1914 do 1918, względnie 1913/14—1917/18.

Spółki akcyjne obcokrajowe, które pragną nadal działać na terytorium Państwa polskiego, winny złożyć w wymienionym wyżej terminie odpowiednie podania w Wydziale prawnym Ministerstwa przemysłu i handlu, z dołączeniem tytułów prawnych, na których zasadzie dotąd działały.

Unormowanie obrotu.

Obrót skórami.

W uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 10. stycznia b. r. w sprawie przywrócenia wolnego handlu skórami (patrz Wiad. gosp. nr. 2) podaje Biuro przemysłów skórnicych w Krakowie do wiadomości, iż nadal pozostają w mocy dotychczasowe przepisy o zajęciu, cenach maksymalnych tudzież ich ustanawianiu, odnośnie do:

1) a) skór podszewowych, kruponowych, karków wolic i byczych oraz czółek; b) branzli (averne), c) skór blankowych, d) skór mastykowych, e) skór na pasy maszynowe, f) klejonych podszew.

2) a) skór surowych bydłych, byczych, wolic, krowich, jałowicznych, żarłoków i cielęcych, jak również końskich i źrebców.

Biuro przemysłów skórnicych w Krakowie jako organ Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. w Krakowie jest jedynie uprawnionem do zajmowania, zakupu, sprzedaży, klasyfikacji i rozdziału wyżej wymienionych skór.

Ceny maksymalne na te gatunki skór zmienia Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz.

Wywóz i przywóz skór wszelakich za granicę obszaru podlegającego K. Rz., względnie z poza granic tego obszaru, zależny jest od pozwolenia Urzędu przywozu i wywozu K. Rz. w Krakowie (Krzysztofory).

Obrót materiałami tekstylnymi.

Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. podaje do wiadomości, iż wszelkie obowiązujące dotąd przepisy dawnego rządu austriackiego, dotyczące zajęcia i obowiązku oferowania wszelkich surowców, półfabrykatów tekstylnych, oraz znaj-

dujących się w fabrykach wyrobów gotowych, są nadal w mocy obowiązującej z tą zmianą, iż dotyczące zgłoszenia i oferty skutecznie należy w Urzędzie tekstylnym Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. w Krakowie, ul. św. Marka 34.

Urząd tekstylny rozdziela surowiec do wyrobu między przedsiębiorstwa produkcyjne oraz reguluje rodzaj produkcji. Wszelkie prawa dotyczące rozdziału fabrykatów przy wyjściu ich z fabryk przeszły również na Urząd tekstylny, a wprowadzenie ich w obrót handlowy odbywa się na podstawie pozwoleń wydawanych fabrykom przez tenże Urząd.

Wewnętrzny obrót tkaninami, znajdującymi się w handlu, jest wolny.

Do kompetencji Urzędu tekstylnego należy też załatwianie wszelkich spraw, połączonych z wykonaniem przepisów, odnoszących się do gospodarki artykułami tekstylnymi, uregulowaniem obrotu, cen nadzoru i kontroli.

Obrót kośćmi.

Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. wydał d. 15. stycznia b. r. rozporządzenie w sprawie obrotu kośćmi. Przepisy tego rozporządzenia odnoszą się do kości wszelkiego rodzaju, wygotowanych i niewygotowanych, t. j. kości kuchennych, rzeźniczkich i masarskich, kości uzyskiwanych przez oprawców, dobywanych z ziemi, nówek owczych i kozich, kości śmieciakowych, pomyjowych, piszczelowych, odpadków tokarnianych, rur z rogów, kości odtłuszczonych.

Postanowienia te nie obowiązują jednakże dla kości będących w posiadaniu Zarządu wojskowego. Prócz tego postanowienia te — z wyjątkiem zarządzenia przymusu dołączania poświadczeń transportowych — nie obowiązują dla przeznaczonych bezpośrednio do celów jadalnych kości w przedsiębiorstwach rzeźniczkich, masarskich, fabrykach konserw, kości pobieranych przez przemysł tokarski, wreszcie kości sprowadzanych z zagranicy.

W celu uregulowania obrotu kośćmi ustanowiono jako Agencję zakupiwanie i sprzedawania kości dla przemysłu przerabiającego Akcyjne Towarzystwo „Strem“. Agencja ta pozostaje pod nadzorem państwowym, wykonywanym przez komisara rządowego, mianowanego przez Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. w porozumieniu z interesowanymi Wydziałami. Komisarz rządowy jest upoważniony odraczać wykonywanie zarządzeń Agencji na tak długo, aż Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz., ewentualnie w porozumieniu z interesowanymi Wydziałami, wyda decyzję. Decyzja ta jest dla Agencji wiążąca.

Sprzedawanie kości przedsiębiorstwom przerabiającym je, oraz pobieranie kości przez te przedsiębiorstwa, dozwolone jest tylko w drodze Agencji dla kości.

Kto ma w zapasie lub przechowuje w dniu 15. lutego 1919 kości w ilościach przekraczających 100 kg., obowiązany jest zgłosić je Agencji dla kości najpóźniej do 1. marca 1919, podając dokładnie ilość, rodzaj i miejsce przechowania, oraz adres właściciela. Podobne doniesienia należy w dalszym ciągu przedkładać najpóźniej 11-go każdego miesiąca według stanu z pierwszego dnia tego miesiąca.

Kto posiada zapasy kości, do których zgłoszenia jest w myśl niniejszego rozporządzenia obowiązany, winien je równocześnie z skutecznieniem zgłoszenia zaoferować Agencji dla kości celem kupna. Oferty sprzedaży przedkładane Agencji należy odsyłać pocztą jako przesyłkę poleconą. Należytość pocztową zwróci Agencja oferentowi.

Agencja winna jest ofertę załatwić bezzwłocznie najpóźniej jednak do dni 14-tu, począwszy od dnia nadania oferty na pocztę.

Zapasy kości należy aż do nadejścia zarządzenia Agencji usunąć od wszelkiego pozbywania, przerabiania, lub innego rozrządzania i należy je do tego czasu odpowiednio przechować.

Jeżeli oferent w ciągu terminu 14-tu dni od dnia nadania oferty na pocztę nie otrzyma zarządzenia Agencji, to może zaoferowanymi zapasami rozporządzać dowolnie. Oferent ma po nadejściu zarządzenia Agencji przygotować jaknajprędzej towar do przesyłki i odesłać bezzwłocznie na miejsce przeznaczone przez Agencję.

Od przymusu oferowania i od pozostającego z nim w związku ograniczenia w rozrządzeniu wyjęte są:

1) zapasy kości tych przedsiębiorstw krajowych, które w swych zakładach kości odtłuszczają lub odciągają z nich klej,

2) zapasy kości w tokarniach, przeznaczone rzeczywiście do przerabiania, pod czem nie należy rozumieć rogowych odpadków tokarnianych,

3) zapasy kości pobierane przez wszystkie inne przedsiębiorstwa za pośrednictwem Agencji dla kości.

Agencja dla kości winna bezzwłocznie po objęciu uiścić zapłatę za objęte kości. Ma ona zapłacić stosowną cenę kupna, która jednak nie może przekraczać za 100 kg. przy ilościach 10.000 kg. następującej taryfy:

Cena maksymalna za 100 kg.:

a) za kości stołowe z prawem domieszki 10% końskich, 2% hycelskich, 1% kozich i baranich nóg i 1% odpadków, jak szkło, szmaty, ziemia i t. p.	32 K
b) za kości końskie, ziemne etc.	26 K
c) rurki dla robót tokarskich	34 K
d) odpadki tokarskie	26 K
e) wnętrza rogów	25 K
f) rogi i kopyta	30 K

Ceny rozumieją się na miejscu stacyi załadowa-

nia za 100 kg. bez opakowania, za zapłatą w gotówce netto kasa, przyczem należy wagę stwierdzić na miejscu przeznaczenia, a mianowicie o ile możliwości przez urząd kolejowy.

Jeśli ustalenie przez urząd kolejowy jest niemożliwe, to wagę zbada się u odbiorcy wobec dwóch świadków. Ceny zawierają w sobie koszt załadowania i transportu do stacyi załadowania.

O ile jednak z powodu znacznej odległości stacyi załadowniczej od miejsca zbiórki kości, koszta podwód będą w stosunku do wartości towaru zbyt wysokie, można doliczyć do ceny objęcia stosowny dodatek.

W braku zgodnego porozumienia co do cen, oraz co do dodatku za przewóz podwodami, wreszcie w wypadkach spornych co do stwierdzenia wagi rozstrzygnie sąd powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu rzeczoznawców.

W tym wypadku ma Agencja zapłacić przy objęciu narazie zaoferowaną przez siebie cenę kupna w gotówce. Rozstrzygnięcie sądu powiatowego, którem nie można oznaczyć ceny objęcia wyższej niż wymienione w niniejszym rozporządzeniu, można zażądać rekursu w ciągu 8-miu dni. Przeciw rozstrzygnięciu II-giej instancyi dalszy środek prawny jest niedopuszczalny.

O ile kosztu postępowania ma strona zwrócić lub ma się je między strony rozdzielić, rozstrzyga sąd wedle swobodnego uznania.

Obowiązek dostawy nie ulega zwłoce wskutek postępowania sądowego.

Agencja dla kości ma obowiązek zakupione kości, mających być przez Agencję sprzedawane przedsiębiorstwom przemysłowym, trudniącym się ich przerabianiem. Cena sprzedaży nie może przekraczać zapłaconej według przepisów powyższego rozporządzenia ceny kupna, jednakże Agencja ma prawo doliczyć do tej ceny dodatek w kwocie 50 h. od 100 kg. na swe wydatki administracyjne.

Klucz, według którego należy rozdzielić ilość kości, mających być przez Agencję sprzedawane poszczególnym przedsiębiorstwom, trudniącym się przerabianiem kości, ustanowi Wydział przemysłu, rękodziel i handlu K. Rz. w porozumieniu z Wydziałem rolniczym K. Rz.

Kontrakty kupna i sprzedaży kości, zawarte przed dniem 15. stycznia b. r. o ile nie zostały już wypełnione, są nieważne.

Nie można dochodzić roszczeń o ich wypełnienie lub wynagrodzenie szkody z powodu ich niewypełnienia. Roszczenia z powodu niewypełnienia. powstałe przed d. 15. stycznia b. r. pozostają nietknięte, jednakowoż kupujący nie może żądać wypełnienia. lecz tylko zwrotu szkody.

Jeśli obowiązek zgłoszenia. wniesienia oferty lub dostarczenia kości nie zostanie wypełniony, to władza polityczna I. instancyi — w której okręgu zapa-

sy się znajdują, może przeprowadzić przymusowe odebranie zapasów na rzecz Agencji dla kości.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie w udaremnieniu zawartych w tem rozporządzeniu zobowiązań, będzie władza I. instancyi karała grzywnami do 5.000 kor., lub według uznania aresztem do 6-ciu miesięcy, o ile przekroczenia te nie podlegają surowszemu ukaraniu.

Przedsiębiorstwom przewozowym kolejowym i okrętowym nie wolno przyjmować kości do przewozu bez poświadczeń przewozowych, wystawionych przez Wydział przemysłu, rękodziel i handlu Kom. Rządzącej.

Obrót i ceny spirytusu.

Wydział skarbowy Komisji Rządzącej w Krakowie wydał rozporządzeniem z dnia 16. grudnia 1918 L: 1091/prez. następujące zarządzenia w sprawie obrotu i cen spirytusu.

Wszelkie zapasy spirytusu nieopodatkowanego (w gorzelniach, wolnych składach wódki i rafineriach spirytusu, uznanych za wolne składki wódki) są zajęte na rzecz Skarbu Państwa.

Rozdział tych zapasów jak i spirytusu z produkcji w kampanii 1918/1919 zastrzeżony jest Polskiej Komisji Likwidacyjnej, względnie organowi przez nią do tego ustanowionemu.

Z zapasów obecnych przyznaje się pewne oznaczone ilości:

a) dla celów leczniczych. (aptek, szpitali) i naukowych

b) dla fabrykacji octu

d) do palenia i grzania, po zdenaturowaniu szcze-gólnym środkiem denaturacyjnym.

e) do celów konsumpcyj i handlu dla szynkarzy w zasadzie spirytusu nie zwalnia się obecnie z pod zamknięcia.

W poszczególnych wypadkach zastrzega sobie Wydział Skarbowy Komisji Likwidacyjnej udzielanie pozwoleń dla zorganizowanych konsumów w drobnych ilościach.

Przywóz spirytusu i wódek z poza granic Państwa Polskiego jest zakazany. Przesyłki wbrew temu zakazowi wprowadzone będą zatrzymane i ulegają przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

Produkcya spirytusu w kampanii 1918/1919 z owoców i wina jest niedozwoloną. W szczególnych wypadkach Polska Komisja Likwidacyjna może udzielić pozwolenia.

Za spirytus ustanawia się następujące ceny za 1 litr 100%.

I. Spirytus opodatkowany:

a) do celów leczniczych po 30 Koron.

b) do celów konsumpcyj po 30 Koron.

II. Spirytus nieopodatkowany:

c) do celów naukowych po 26 K. 20 h.

d) do celów przemysłowych po 7 K.

e) do fabrykacji octu po 7 K.

f) ogólnie denaturowany 5 K. nie licząc należytości kontrolnej.

Nadto ustanawia się na pokrycie kosztów manipulacyjnych we wszystkich wypadkach od litra 100% spirytusu kwotę 15 hal.

Ceny te rozumieją się loco rafinerja spirytusu bez naczyń, za gotówkę.

Przy odbiorze spirytusu z wolnego składu wódek nie połączonego z rafinerją, do cen wyżej pod a—f podanych, pobierana będzie dopłata przy odbiorze do 50 litrów po 1 Kor. za litr 100%,

od 50—100 litrów po 60 hal. za litr 100%.

wyżej 100 litrów po 50 hal. za 1 litr 100%.

Ceny rozumieją się loco wolny skład wódki bez naczyń za gotówkę.

Przepisy tego rozporządzenia stosowane być mają od 16. grudnia 1918 począwszy.

Sprawy handlowe i rękodzielnicze.

Ceny maksymalne sody krystalicznej, amoniakalnej i żrącej.

Rozporządzeniem Wydziału przemysłowego Komisji Rządzącej z 15. stycznia b. r. ustanowiono następujące ceny maksymalne sody krystalicznej, amoniakalnej i żrącej:

A. Soda amoniakalna 98/100°

Ceny w koronach.

Dla wytwórcy:

Przy dostawie 10.000⁰ kg. albo 5.000 kg. pod jedną pozycją K 91:—

Uwaga: Za 100 kg. czystej wagi bez opakowania, bez potrącenia, wagon staeya wysyłająca.

Przy dostawie poniżej 5.000 kg. K 91.—

Uwaga: Za 100 kg. czystej wagi bez opakowania, bez potrącenia z miejsca wytwórczości.

Dla odsprzedawcy K 116.—

Uwaga: Za 100 kg. czystej wagi, bez opakowania z miejsca wysyłki.

Dla drobnej rozsprzedaży K 1.36

Uwaga: Za 1 kg. włącznie z opakowaniem bez potrącenia z miejsca wysyłki.

B. Soda krystaliczna.

Ceny w koronach.

Dla wytwórcy:

Przy dostawie z fabryki w dowolnych ilościach K 64.10

Uwaga: Za 100 kg. czystej wagi bez opakowania, bez potrącenia z fabryki.

Dla odsprzedawcy K 89.10

Uwaga: Za 100 kg. czystej wagi bez opakowania, bez potrącenia z miejsca dostawy.

W drobnej rozsprzedaży K 1.10

Soda w opakowaniu K 1.20

Uwaga: Za 1 kg. włącznie z opakowaniem bez potrąceń.

C. Soda żrąca (wodorotlenek sodowy).

Ceny w koronach.

128° 120°

Dla dostawy:

a) za produkt uzyskany drogą chemiczną:

Przy dostawie 10.000 kg. albo

5.000 kg. pod jedną pozycją K 184 180.60

Uwaga: Za 100 kg. czystej wagi bez opakowania, bez potrąceń, wagon fabryka.

Przy dostawie ilości poniżej

5.000 kg. K 184 180.60

Uwaga: Za 100 kg. czystej wagi bez opakowania, bez potrąceń, loco fabryka.

b) za produkt uzyskany drogą elektrolityczną:

Przy dostawie 10.000 kg. albo

5.000 kg. pod jedną pozycją K 204 —

Przy dostawie ilości poniżej

5.000 kg. K 204 —

Uwaga: Za 100 kg. czystej wagi bez opakowania, bez potrąceń wag. fabryka

Dla odsprzedawcy K 207.—

Uwag: Za 100 kg. czystej wagi bez opakowania, bez potrąceń loco stacya dostawy.

W drobnej rozsprzedaży K 2.60

Ceny proszku mydlanego i mydła kaolinowego.

Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. zarządził, iż z dniem 9. lutego b. r. cena proszku mydlanego do prania nie może przekraczać w drobnej rozsprzedaży kwoty 80 h. za oryginalną paczkę 1/4 kg. czyli 3 K. 20 h. za 1 kg. proszku t. j. za cztery paczki 1/4 kg.

W miejsce cen mydła, wyznaczonych rozporządzeniem ministerjalnym z 10. października 1918, ustanowił Wydział przemysłowy K. Rz. z dniem 9. stycznia b. r. następujące ceny maksymalne mydła kaolinowego o 30% zawartości kwasów tłuszczowych

a) dla wytwórców:

przy sprzedaży od 1000—500 kg. K 626.—

za każde 100 kg. łącznie z opakowaniem franco wagon stacyi odbiorczej

przy sprzedaży od 500—100 kg. K 636.—

za każde 100 kg. wraz z opłaceniem franco wagon kol. stacyi nadaw.

przy sprzedaży od 100—30 kg. K 650.—

za każde 100 kg. wraz z opakowaniem franco magazyn kol. stacyi nadaw.

b) w drobnej rozsprzedaży za oryginalny kawałek mydła ważący około 100 gramów o gwarantowanej zawartości 30 gramów kwasu tłuszczowego

K —.74

Ceny maksymalne węgla i dostawy węgla.

Magistrat m. Krakowa podaje do publicznej wiadomości, iż Polski Inspektorat węglowy w Krakowie ustanowił dla miasta Krakowa następujące ceny maksymalne węgla i dostawy węgla:

W sprzedaży hurtowej za wagon: 10 ton a) węgla galicyjskiego 1380 Kor., b) węgla z Zagłębia Dąbrowy górniczej (Królestwo Polskie): 2000 Kor., c) koksu 1750 Kor.

A) Cena węgla za 1 ctn. metr.		a) galicyjskiego	b) z Zagłębia Dąbrowskiego	c) brykietów	d) koksu
W składzie przy dworcem kolejowym	przy poborze ponad 10 ctn.	16 K — h	22 K 40 h	19 K — h	16 K 80 h
	przy poborze do 10 ctn. metr. włącznie	16 K 60 h	23 K — h		17 K 60 h
W składzie drobnego handlu	w starym Krakowie i Podgórzu dziel. I—VIII i XXII	20 K — h	26 K 40 h	w składzie grosisty: za sztukę wagi 1 kg. 20 h	—
	w dzielnicach przyłączonych: dziel. IX—XX	20 K 40 h	26 K 80 h		w handlu detajlisty: za sztukę wagi 1 kg. 26 h
B) Taryfa dostawy węgla od 1 cetnara metr.			w Starym Krakowie i Podgórzu dzielnica I—VIII i XXII	w dzielnicach przyłączonych IX—XXI i na Wawelu	
I. Ze składu grosisty przy ilości wyżej 10 ct. m.					
a) za odwóz zniesienie i do piwnicy			3 Kor. — hal.	3 Kor. 40 hal.	
b) „ „ bez zniesienia do piwnicy			2 Kor. — hal.	2 Kor. 40 hal.	
II. Ze składu detajlisty przy ilości do 10 ctn. m. za odwóz i zniesienie do piwnicy lub wyniesienie na piętro			2 K — h		

W każdym składzie i handlu węgla, koksu i brykietów ma być umieszczona w miejscu, z zewnątrz dokładnie widocznym taryfa maksymalna na węgle i dostawę węgla, jak również tablica, uwidaczniająca pochodzenie węgla, sprzedawanego w danym dniu.

Nadto każdy drobny handlarz obowiązany jest na żądanie kupującego przedłożyć poświadczenie urzędowe (w książeczce przydziału), stwierdzające, jaki węgiel w danym dniu otrzymał do sprzedaży.

Za przekroczenie karą będzie Magistrat grzywną do 20.000 K, ewentualnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn karygodny wedle istniejących ustaw nie podlega surowszej karze.

U w a g a: Ceny węgla galicyjskiego obowiązują od dnia 8. lutego b. r., zaś węgla dąbrowskiego od 1 lutego b. r.

Ceny maksymalne kwasu siarkowego.

Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. ustanowił rozporządzeniem z dnia 29. stycznia br. następujące ceny maksymalne kwasu siarkowego:

A. Kwas komorowy 50° Be.

Dla wytwórcy:

przy dostawie 10.000 kg. albo 5.000 kg. pod jedną pozycją . . . K 26-13

przy dostawie poniżej 5.000 kilogramów K 26-13

przy dostawie w balonach K 26-13

B. Kwas kontaktowy

Dla wytwórcy:

przy dostawie z fabryki w dowolnych ilościach K 46-33

przy dostawie w balonach K 49-23

C. Monohydrat:

Dla wytwórcy:

przy dostawie z fabryki w dowolnych ilościach K 43-24

przy dostawie w balonach K 51-24

Równocześnie zarządono, iż o pozwolenie poboru oraz o certyfikaty przewozowe na kwas siarkowy, bez których to pozwoleń i certyfikatów nie wolno kwasu siarkowego fabrykom wydawać ani przedsiębiorstwom przewozić, należy zwracać się do Biura chemicznego, Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu Komisji Rządzącej, ul. św. Marka 34.

Subwencya dla rękodzielników zdemobilizowanych.

Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu Komisji Rządzącej w Krakowie zarządził wypłatę wszystkich subwencji gotówkowych, przyznanych przed dniem 31. października 1918. rękodzielnikom w obrębie Galicyi zachodniej t. j. Inspektoratu zaślikowego II. w Krakowie. Równocześnie zarządzono realizację wszystkich przyznanych subwencji w naturze, polecając wysyłkę z magazynów odnośnych narzędzi i surowców.

Dalsze subwencje tak gotówkowe jakoteż w naturze przyznawane będą dotychczasowym syste-

mem rękodzielnikom powracającym z wojska, tudzież inwalidom wojennym.

W sprawie uzyskania wydatniejszych funduszków na cele subwencyjne i kredytowe dla drobnego przemysłu podjął Wydział przemysłowy Komisji Rządzącej rokowania z Rządem warszawskim.

Ajentura warszawskiego Banku dla handlu i przemysłu w Białej Podlaskiej.

Bank dla handlu i przemysłu w Warszawie zawiadomił Izbę o utworzeniu w Białej Podlaskiej ajentury.

Prąwo podpisywania za ajenturę tę otrzymali pp. B. Pruski, P. Sokołowski, A. Zatarwardowicz i A. Żółkowski.

Wszelkie dokumenty, wystawiane przez Bank dla handlu i przemysłu w Warszawie, Ajenturę w Białej Podlaskiej, winny by zaopatrzone w podpis dwu z wymienionych wyżej osób.

Zmiany w rejestrze handlowym.

Wpisano firmy:

Inż. Kaz. Ślęczka i Ska, przedsiębiorstwo handlowo-techniczne, Ska z ogr. odpow. w Krakowie.

L. Wymiatalek i Spółka, fabryka wyrobów żelaznych w Białej.

Józef Öhlbaum, wyrób cukierków i marmolady w Rzeszowie.

Chrześcijańska Spółka węglowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie.

Ludwinowska Fabryka Cegieł, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie.

Zjednoczenie dla handlu płodami surowymi, Ska z ogr. odp. w Krakowie.

„Victoria“ Pierwszy polsko-francuski Dom handlowy spółka z ogran. odpowiedzialn. w Krakowie.

Polskie kolejki, przedsiębiorstwo dla budowy i zakładania kolei przemysłowych i torów dojazdowych, Spółka z ogr. odpowiedzialnością w Krakowie.

Fabryka stolarsko-mechaniczna „Bieńczyce“ Spółka z ogran. odpow. z siedzibą w Krakowie.

A. Wichera i Spółka, Spółka z ogran. odp. w Bochni.

Towarzystwo dla przemysłu naftowego, Ska z ogr. por. p. w Krakowie.

Polskie Towarzystwo Księgarni kolejowych „Ruch“, Spółka z ogr. odp. w Krakowie.

Nowy Dziennik, Galicyjska Spółka wydawnicza, Spółka z ogr. odp. w Krakowie.

Wilhelm Abeles et Co., biuro sprzedaży sztucznego i asbestowego łupku oraz materiałów budowlanych w Krakowie.

Podgórskie robotnicze stowarzyszenie spożywcze „Naprzód“ w Krakowie Dz. XXII. Stow. zar. z ogr. por.

Konsum Związku robotniczego w Krakowie.

Krakowska Spółka naftowa „Sękowa“, spółka z ogr. odp. w Krakowie.

„Skóra“ zjednoczenie polskich rzeźników, masarzy i handlarzy surowych skór i ubocznych produktów zwierzęcych, stow. zar. z ogr. odp. w Krakowie.

Spółdzielca Spółka krawiecka w Krakowie, stow. zar. z ogr. por.

Związek samopomocy Stanu średniego w Białej, stow. zar. z ogr. por.

Chrześcijańska Spółka Kredytowo-handlowa w Brzesku, stow. zar. z ogr. por.

Komitet aprowizacyjny włościanek w Jaworniku ad Myślenice, stow. zar. z ogr. por.

Spółka gospodarcza nauczycieli i nauczycielek ludowych powiatu łańcuckiego, stow. zar. z ogr. por. w Łańcucie.

Składnica Kółek rolniczych w Makowie, stow. zar. z ogr. por.

Szwalnica w Myślenicach, stow. zar. z ogr. por.

Konsum urzędników i funkcyjaryuszy państwowych w Myślenicach, stow. zar. z ogr. odp.

„Turbacz“ Spółka gospodarczo-handlowa w Niedźwiedziu, stow. zar. z ogr. por.

Spółka spożywcza i gospodarcza „Pomoc własna“ w Oświęcimiu, stow. zar. z ogr. por.

Towarzystwo spożywcze i kredytowe rękodzielników w Rzeszowie, stow. zar. z ogr. por.

Towarzystwo spożywcze „Konsum“ stow. zar. z ogr. por.

„Samopomoc“ w Rzeszowie, współdzielcze stowarzyszenie żydowskich robotników, zarej. z ogr. por.

„Zjednoczenie“ Związek konsumcyjny żyd. robotników, handlowców i urzędników prywatnych w Rzeszowie, stow. zar. z ogr. odp.

Spółka spożywcza urzędników, funkcyjaryuszy państwowych, stow. zar. z ogr. odp. w Suchej.

Salomon Schön, handel żołądkami cielęcimi w Białej.

Firma „Władysław Kosydarski“ zawiadomiła Izbę o sprzedaży swego przedsiębiorstwa handlowego, mieszczącego się w Krakowie, Rynek gł. Firma powyższa prowadzi lędzie nadal warsztat blachar-

ski, instalacji wodociągów jakoteż urządzenia dzwonek elektrycznych i telefonów.

Zmiany i dodatki przeprowadzono przy firmach:
„J. Manes, skład drzewa i węgla w Niepołomicach“ (zmiany z powodu śmierci właściciela).

Maurycy Herbst młodszy w Andrychowie (zmiany z powodu śmierci właściciela).

Władysław Dudziński, Nowotny i Ska, wapienniki w Szaflarach i Rogoźniku z siedzibą w Nowym Targu (zmiana brzmienia firmy).

„Kosa“, spółka rolniczo-handlowa, stow. zarejstr. z ogr. por. (zmiana w Dyrekcyi).

Spółka spożywcza nauczycielstwa ludowego, stow. zar. z ogr. por. w Limanowej (zmiana w zarządzie).

„Nadzieja“ w Krynicy, stow. zar. z ogr. por. (zmiana siedziby Stowarzyszenia i zarządu).

Składnica i sklep Kółka rolniczego w Nowym Targu (zmiana w Dyrekcyi).

Spółka oszczędności i pożyczek w Przyszowej, stow. zar. z nieogr. por. (zmiana w zarządzie).

Towarzystwo spożywcze nauczycieli szkół wyższych w Krakowie, stow. zar. z ogr. por. (zmiana brzmienia firmy, zmiana w zarządzie).

„Hurtownia“, Stowarzyszenie aprowizacyjne firm przemysłowych i instytucji finansowych w Krakowie, stow. zar. z ogr. por. (zmiana w zarządzie i udzielenie prokury).

Towarzystwo bankowe w Wieliczce, stow. zar. z ogr. por. (zmiana w zarządzie).

„Żegluga Polska“ w Krakowie, stow. zar. z ogr. por. (zmiany w Dyrekcyi).

Spółka oszczędności i pożyczek w Żołyni, stow. zar. z nieogr. por. (zmiana w zarządzie).

Spółka hodowców drobiu, stow. zar. z nieogr. por. w Rzeszowie, (zmiana w zarządzie).

Spółka rolniczo-handlowa „Gleba“ w Tarnobrzegu, stow. zar. z ogr. por. (zmiana w zarządzie).

Towarzystwo wzajemnego kredytu w Bochni, stow. zar. z ogr. por. (zmiana statutu i dyrekcyi).

Spółka oszczędności i pożyczek w Trzebini wsi (zmiana w dyrekcyi).

„Wapienniki i Kamieniołomy“, Spółka z ogr. odp. w Krakowie (udzielenie prokury).

Spółka oszczędności i pożyczek w Szczakowej, stow. zar. z ogr. odp. (zmiana w dyrekcyi).

Związek gospodarczy, stow. zar. z ogr. por. w Krakowie (zmiana w zarządzie).

Stowarzyszenie spożywcze funkcyjaryuszy kolei państwowych „Solidarność“ w Krakowie, stow. zar. z ogr. por. (zmiana statutu i dyrekcyi).

Jakób Bober, handel towarów bławatnych (wystąpienie spółnika).

„Radziwiłł, Wimmer i Żeleńscy“, Towarzystwo akcyjne dla wyrobów z gliny i piasku (zmiana w Radzie zawiadowczej).

C. k. Uprzyw. powszechny Bank obrotowy, Filia w Krakowie (zmiana statutu, podwyższenie kapitału zakładowego, zmiana w dyrekcyi).

Wykreślono firmy:

- Leopold Epstein, pralnia parowa w Krakowie.
 Wojenny Zakład dla obrotu zbożem — filia w Krakowie.
 Związek przemysłowy dla przetworów owocowych i warzywnych w Myślenicach, Spółka z ogr. odpow.
 Instytucja kredytowa, stow. zar. z ogr. por. w Nowym Sączu.
 „Gast“, Zakład aprowizacyjny dla gaźzystów, stow. z ogr. odpow. w Tarnowie.

Krajowe Biuro pracy przy Wydziale krajowym.

Poniżej podajemy wykaz zgłoszeń o pracę z tego b. r.:

Rolnictwo, leśnictwo i ogrodnictwo.

- 1 samoistny administrator folwarku, lat 26, wolny, rok szkoły rolniczej w Czernichowie, 3 lata kursów przemysł. rolniczych w Warszawie, 5 lat praktyki. Adres: Ekspozytura kraj. Biura pracy, Oświęcim 3.
 1 ekonom, lat 32, żonaty, 3 dzieci. niższa szkoła roln., praktyka, jw.
 1 samoistny gospodarz-ekonom lub żonaty, 4 dzieci, z techn. egzam. państw. i 14-letnią praktyką, włada jęz. polskim i ruskim, jw.
 1 leśny-polny, lat 26, wolny, jw.
 1 leśny, strażnik lasowy lat 36 żonaty, 2 dzieci, jw.
 1 ekonom, jw.
 1 ogrodnik, żonaty, z 4-giem dzieci, jw.
 kilkadziesiąt dziewcząt do robót rolnych i gospodarczych (robotnice wschodnio-galicyskie) zaraz jw.
 1 leśniczy lub zarządca lasów, Stefan Beer, żonaty, 3 dzieci, kilkuletnia praktyka i świadectwa. Adres: Pow. Biuro pracy, Ropczyce.
 1 ogrodnik, dobrze polecony, żonaty, lat 36, dwoje dzieci. Adres: Pow. Urząd pracy, Nowy Sącz.
 1 parobek do koni, Józef Szłaga, rzym.-kat., lat 37, wolny. Adres: Pow. Biuro pracy, Limanowa.
 1 leśniczy egzamin., kontrolor lasowy, zarządca lub manipulant tartaczny, Teodor Kowalski, rz. kat., lat 36, żonaty, 3 dzieci, 3 kl. gimn. i 2 lata wyższej państw. szkoły przemysł., zna gospodarstwo leśne, górskie i nizinne oraz prowadzenie tartaku parowego. Adres: Pow. Urząd pracy, Nowy Sącz.

Inwalidzi wojenni:

- 1 leśny, polny, stróż dworski, Jan Ryś, lat 35, żonaty, 2 dzieci, czyta, pisze, rachuje. Rana ciężka w lewą rękę powyżej łokcia, brak 2 palców u lewej ręki, porusza jednak swobodnie, zdolny do pracy. Adres: Ekspozytura kraj. Biura pracy, Oświęcim 3.
 1 dozorca polny, stróż dworski, Franciszek Strumiński, wolny, jw.
 1 dozorca, leśny, polny, itp. Piotr Dudek, lat 32, żonaty, 3 dzieci, brak lewej ręki, jw.

leśny, Franciszek Ignacy, lat 24, kawaler, ukończony kurs dla leśnych w szkole inwalidów i 1 1/2 roczna praktyka w większym rewirze lasowym. Adres: Pow. Urząd pracy, Nowy Sącz.

Przemysł i inne zawody.

- 1 kowal do dworu, tartaku itp., żon., 4 dzieci, praktyka i świadectwa. Adres: Ekspozytura kraj. Biura pracy, Oświęcim 3.
 kilkadziesiąt dziewcząt ze wschodniej Galicji, jako służące do domu, jw.
 1 podmajstrzy murarski, ewent. z partya, jw.
 1 majster do wyrobu cukierków, jw.
 1 pisarz, władający językiem polskim, ruskim i niemieckim, pisze biegle na maszynie, także dozorca przy budowie dróg kolejowych i szos, jw.
 1 pomocnik biurowy, ewent. siła pocztowa, Jan Artwik, lat 21, rzym.-kat., 5 klas szk. lud., prawa ręka uszkodzona, pisze ręką lewą. Adres: Pow. Biuro pracy, Mielec.
 1 maszynista egzam., lat 48, żonaty, bezdzietny, rozumiejący się na wszelkiego rodzaju maszynach, elektryczności i maszynach rolniczych. Adres: Pow. Urząd pracy, Nowy Sącz.
 1 palacz egzam., lat 43, żonaty, 3 dzieci, jw.
 1 palacz egzam., lat 39, żonaty, 3 dzieci, pracował na kolei przez lat dwanaście, jw.
 1 kierownik i pomocnik handlowy z działu spożywczego, specjalista kolonialny i bufetowiec, lat 31, żonaty, bezdzietny, jw.
 1 kucharka starsza, rutyn., z chlubnymi świadectwami, do większego dworu, restauracji, hotelu lub pensjonatu, jw.
 1 gospodini i klucznica, zarazem rutynowana kucharka, lat 40, z chlubnymi świadectwami, jw.
 1 bona do dzieci, lat 18, Polka, szk. wydz. i chlubne świadectwa 2-letniej praktyki, jw.
 1 bona do dworu, sklepu lub biura, umiejąca szyć bieleżnę i krawieczyznę, jw.
 1 urzędnik kas zaliczk., lat 30, kawaler, ukończona niższa szkoła średnia, kurs buchalteryi i rachunkowości, władający w słowie i piśmie jęz. polskim, ruskim i niemieckim, jw.
 1 robotnik cegielniany lub fabryczny. Hajduk Michał, lat 35, wolny. Adres: Pow. Biuro pracy, Myślenice.
 1 robotnik polny (fornal) lub fabryczny, Oskwerek Józef, lat 36, wolny, jw.
 2 robotników fabrycznych (żelazo) ewent. fernali. bracia Warchowski Szymon, lat 36, wolny, i Andrzej lat 44, wolny, jw.
 1 robotnik do tartaku, cegielni, lub do robót polnych, Kurkiewicz Ludwik, lat 18, wolny, jw.
 1 robotnik fabryczny (żelazo), Harszalik Jakób, lat 37, wolny, jw.
 1 palacz, Józef Tutak, rz.-kat., lat 36, żonaty, 3 dzieci. Adres: Pow. Biuro pracy, Limanowa.